

[Kastrup.]

frem i tiden. Der vil uundgåeligt blive tale om mange fejlskøn, og det nødvendiggør enten senere tilbagebetaling af for meget modtaget eller senere efterbetaling af for lidt opnået boligsikring i et væsentligt omfang.

De problemer, man her står over for, er præcis de samme, som man møder i forbindelse med kildeskatten. Først når kildeskatten er indført, vil man have en anvendelig systematik. Så kan man få dels den faktiske indkomst, dels samtidigheden, thi gennem den kontakt med lønudbetalerne, som skattevæsenet vil opnå under et system med kildeskat, vil man også have en løbende oversigt over indtægternes bevægelse for hver enkelt lønmodtager. På tilsvarende måde vil kildeskattesystemet jo give regler for de erhvervsdrivende. Det kan blive et grundlag for boligsikringsordningen. Men jeg tror ikke, at samtidighed på dette område er mulig, førend der også er gennemført samtidighed i skattebetalingen og altså dermed i selve indkomstopgørelsen.

Hertil kommer, at ændringsforslaget rejser en række problemer. Der er tale om visse fradrag, f. eks. for udgifter, som er nødvendige ved indkomstens erhvervelse: befordringsudgifter, kontingenter o. lign. Men det fremgår ikke helt klart, om det skal være de i det foreudgående år afholdte udgifter til disse formål eller de forventede udgifter, om man altså også ønsker samtidighed med hensyn til fradragene. Det sidste ville selvfølgelig være det rigtigste, men det skaber uægtelig yderligere usikkerhedsmomenter.

Jeg må også sige, at ændringsforslagets bestemmelser om, at nok skal renter af gæld tilgodeses, men ikke renter af gæld i fast ejendom, rejser en række til dels uoverskuelige problemer. Hvis man låner til en bil, kan man altså opnå fradrag, men hvis man låner til et sommerhus, kan man det ikke. Hvis man låner til bilen mod pant i sommerhuset, kan man ikke få fradrag, men man kan nok få det, hvis man låner til bilen mod kaution i en bank. Det kan vist ikke siges at

være rimeligt. Det fremgår heller ikke klart, om der kan indrømmes fradrag for renter af gæld i fast ejendom; f. eks. hvor der er tale om et værksted eller en butik, altså en erhvervsejendom, såfremt den gæld, der her er tale om, er en gæld, der skyldes lån, der er optaget i erhvervsmæssigt øjemed. Mig forekommer det, at forslagsstillerne ligesom i et snuptag og inden for et meget kort tidsrum har ment at kunne klare alle de problemer, som man kæmper med i det udvalg, der beskæftiger sig med kildeskatten, samt en række af de øvrige vanskelige spørgsmål, som nu igennem år har optaget skattemyndighederne.

Men endelig forholder det sig jo sådan, at forslaget ikke vil kunne praktiseres med virkning fra 1. april 1967. Hvis vi stemte for ændringsforslaget, ville det være ensbetydende med, at boligsikringsordningen reelt ikke kunne træde i kraft fra den pågældende dato, og da vi mener igennem boligforliget at have forpligtet os til, at dette kan ske fra den nævnte dato, ja, så må vi stemme imod ændringsforslaget og anbefale andre medlemmer af tinget at gøre det samme.

Derimod kan vi anbefale at stemme for de af boligministeren foreslåede ændringer, som har fået tilslutning dels af hele udvalget, dels af et flertal af udvalgets medlemmer.

De ændringsforslag, der er stillet til lovforslaget angående landsbyggefonden, kan vi ligeledes tiltræde. Dette forslags vedtagelse vil jo betyde, at de sociale selskaber i modsætning til, hvad der er tilfældet for de private ejendomsselskaber, kan forhøje lejen op over vurderingsniveauet, hvis sådanne forhøjelser er motiveret i stigende omkostninger, i driftsudgifter. Jeg havde gerne set, at vilkårene var ens, og det er jo ejendommeligt at konstatere, hvordan statsstøttet byggeri gang på gang skal have en fortrinstillig for at klare sig over for det private.

Jeg vil dog gerne benytte den givne anledning til at henstille, at der udvises tilbageholdenhed i de sociale selskaber og i